

P6_TA(2006)0029

Przyszłość Strategii Lizbońskiej z punktu widzenia równouprawnienia płci

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie przyszłości strategii lizbońskiej z punktu widzenia równouprawnienia płci (2004/2219(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Deklarację Pekinąską oraz Platformę Działania przyjęte w Pekinie w dniu 15 września 1995 r. na IV Światowej Konferencji w sprawie Kobiet: Działanie na rzecz Równości, Rozwoju i Pokoju oraz swoje rezolucje z dnia 21 września 1995 r. ⁽¹⁾ w tej samej sprawie i z dnia 18 maja 2000 r. ⁽²⁾ w sprawie następstw Pekinąskiej Platformy Działania,
- uwzględniając wnioski końcowe Rady Europejskiej w Lizbonie z dnia 23 i 24 marca 2000 r., w Sztokholmie z dnia 23 i 24 marca 2001 r., w Barcelonie z dnia 15 i 16 marca 2002 r., w Brukseli z dnia 20 i 21 marca 2003 r. oraz w Brukseli z dnia 25 i 26 marca 2004 r.,
- uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 2 i art. 141 Traktatu WE,
- uwzględniając wspólnotową strategię ramową w zakresie równości kobiet i mężczyzn (2001-2005) (COM(2000)0335), programy robocze Komisji na rok 2001, 2002, 2003, 2004 i 2005 (COM(2001)0119, COM(2001)0773, COM(2003)0047, SEC(2004)0911 i SEC(2005)1044) oraz sprawozdania roczne na temat równości kobiet i mężczyzn za rok 2000, 2001, 2002, 2004 i 2005 (COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115 i COM(2005)0044),
- uwzględniając komunikat Komisji na wiosenny szczyt Rady Europejskiej w 2005 r. „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Nowy początek strategii lizbońskiej” (COM(2005)0024),
- uwzględniając sprawozdanie grupy wysokiego szczebla z listopada 2003 r., której przewodniczył Wim Kok,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2004 r. w sprawie pogodzenia życia zawodowego, rodzinnego i osobistego ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie organizacji czasu pracy ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2003 r. w sprawie zintegrowanego podejścia do równości kobiet i mężczyzn w Parlamencie Europejskim ⁽⁵⁾,
- uwzględniając wskaźniki strukturalne,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0402/2005),

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 16.10.1995, str. 146.

⁽²⁾ Dz.U. C 59 z 23.2.2001, str. 258.

⁽³⁾ Dz.U. C 102 E z 28.4.2004, str. 492.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 97 E z 22.4.2004, str. 566.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, str. 384.

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

- A. mając na uwadze, że Rada Europejska w Lizbonie zatwierdziła strategiczne cele zakładające, że Unia stanie się najbardziej dynamiczną i konkurencyjną gospodarką opartą na wiedzy na świecie, zdolną do wzrostu gospodarczego, spójności społecznej i redukcji ubóstwa; mając na uwadze, że Rada Europejska w Göteborgu, która odbyła się w dniach 15 i 16 czerwca 2001 r. włączyła strategię lizbońską do strategii zrównoważonego rozwoju oraz uznała wzajemnie uzupełniający się charakter jej trzech filarów: gospodarczego, społecznego i środowiskowego,
- B. mając na uwadze, że w Lizbonie wyraźnie przyjęto zobowiązanie osiągnięcia pełnego zatrudnienia do 2010 r., z miejscami pracy wysokiej jakości, większą spójnością społeczną i lepszą integracją społeczną,
- C. mając na uwadze, że integracja społeczna w ramach strategii lizbońskiej dotyczy szczególnie kobiet i ich potrzeby pełnego uczestnictwa we wszystkich aspektach życia; mając na uwadze, że zintegrowane społeczeństwo opiera się na równości, solidarności, wolności, trwałym rozwoju i sprawiedliwości, połączonych z dostępem do praw, zasobów, dóbr, usług, informacji i możliwości,
- D. zważywszy, że śródkresowy przegląd strategii lizbońskiej koncentruje cele na wzroście i zatrudnieniu oraz przewiduje nową formę zarządzania,
- E. mając na uwadze, że z powodu oczywistego związku między Pekińską Platformą Działania a strategią lizbońską wykorzystanie produkcyjnego potencjału europejskiej siły roboczej jest kluczem do pełnego osiągnięcia pekińskich i lizbońskich globalnych celów strategicznych,
- F. zważywszy, że strategia lizbońska wprowadziła wspólne wskaźniki i cele wymagające regularnej oceny w celu lepszego odzwierciedlenia poczynionych postępów oraz wyzwań, które należy podjąć,
- G. zważywszy, że Rada Europejska w Lizbonie założyła osiągnięcie do 2010 r. 60 % stopy zatrudnienia kobiet; że Rada Europejska w Sztokholmie wyznaczyła pośredni cel 57 % stopy zatrudnienia kobiet do końca 2005 r. i 55 % w przypadku osób starszych, zarówno mężczyzn, jak i kobiet,
- H. zważywszy, że stopa zatrudnienia kobiet nieznacznie się zwiększyła i osiągnęła w 2003 r. 55,1 % w rozszerzonej Unii Europejskiej; że od tego momentu tendencja wzrostowa uległa spowolnieniu; że stopa zatrudnienia starszych kobiet pozostaje na szczególnie niskim poziomie, zwłaszcza dlatego, że wiele z nich zaprzestało działalności zawodowej, by podjąć obowiązki rodzinne, co wpływa negatywnie na ich uprawnienia emerytalne i ubezpieczeniowe oraz sprawia, że są bardziej narażone na ryzyko ubóstwa,
- I. mając na uwadze, że nowe miejsca pracy tworzone dla kobiet są zazwyczaj niestale i nisko opłacane,
- J. mając na uwadze, że według szacunków Komisji Europejskiej w rozszerzonej UE 25 Państw Członkowskich, należy stworzyć około 22 milionów miejsc pracy, aby osiągnąć ogólne cele lizbońskie w dziedzinie zatrudnienia,
- K. mając na uwadze, że zagrożenie ubóstwem i wykluczeniem społecznym, szczególnie wysokie w przypadku kobiet, jest ściśle związane z długotrwałym bezrobociem i pracą za którą nie jest wypłacane wynagrodzenie, które są w najwyższym stopniu udziałem kobiet,
- L. mając na uwadze, że uprawnienia emerytalne są znacznie mniejsze w przypadku kobiet niż w przypadku mężczyzn, co spowodowane jest ograniczonym udziałem kobiet w rynku pracy, oraz że niektóre Państwa Członkowskie reorganizują swoje systemy, przyznając uprawnienia emerytalne za okresy spędzone na wychowaniu dzieci lub opiece nad niesamodzielnymi osobami starszymi lub niepełnosprawnymi,

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

- M. mając na uwadze, że chociaż rzeczywiste i odpowiedzialne włączenie imigrantów do rynku pracy i społeczeństwa jest jednym z kluczowych czynników powodzenia w osiągnięciu celów lizbońskich, perspektywa płci jest w dużej mierze nieobecna w polityce integracyjnej, co stanowi przeszkodę na drodze do pełnego wykorzystania potencjału imigrantek na rynku pracy,
- N. mając na uwadze, że spowolnienie gospodarki światowej i problem demograficzny, przed jakim stanęła Unia Europejska, skłaniają do lepszego wykorzystania potencjału siły roboczej kobiet,
- O. mając na uwadze, że nadal istnieją liczne różnice w sytuacji kobiet i mężczyzn, szczególnie w zakresie różnic w wynagrodzeniu, dostępu do rynku pracy, rozwoju na tym rynku, edukacji pouniwersyteckiej i kształcenia przez całe życie, a także uprawnień emerytalnych,
- P. mając na uwadze, że w rozszerzonej Unii Europejskiej średnia różnica między wynagrodzeniami wynosi 15 %, jednak w zależności od kraju sięga nawet 33 %; że w ciągu ostatnich 30 lat nie poczyniono praktycznie żadnych postępów w realizacji zasady równej płacy za równą pracę; że zmniejszenie tej różnicy wpływa na wzrost atrakcyjności pracy dla kobiet, co przyczyni się do wzrostu stopy zatrudnienia kobiet oraz do pełnego wykorzystania inwestycji w kapitał ludzki,
- Q. mając na uwadze, że promowanie przedsiębiorczości i prowadzenia własnej działalności znajduje się w centrum strategii europejskiej na rzecz zatrudnienia oraz że według statystyk kobiety prowadzące własną działalność stanowią 28 % ogółu, podczas gdy kobiety będące szefami przedsiębiorstw zatrudniających pracowników — tylko 2,5 % (wśród mężczyzn odsetek ten wynosi 8 %),
- R. mając na uwadze, że poziom wykształcenia kobiet przewyższa poziom wykształcenia mężczyzn (wśród osób posiadających dyplomy uczelni wyższych 58 % stanowią kobiety, stanowią one również 41 % osób z tytułem doktorskim); mając na uwadze, że kobiety coraz częściej decydują się na studia; że coraz częściej uzyskują dyplomy uczelni, są wykształcone i posiadają wysokie kwalifikacje, chociaż nadal mają więcej trudności w dostępie do zatrudnienia oraz doświadczają dyskryminacji w dziedzinie promocji zawodowej i płac,
- S. mając na uwadze, że edukacja i kształcenie przez całe życie przyczyniają się do rozwoju kobiet i mężczyzn oraz pozwalają im na lepsze dostosowanie się do rynku pracy wobec wyzwań społeczeństwa opartego na wiedzy,
- T. mając na uwadze, że systemy nauczania i kształcenia zawodowego w większości krajów europejskich wykazują wyjątkowo niski odsetek kobiet wśród osób studiujących na kierunkach związanych z nowymi technologiami, informacją i komunikacją (poniżej 20 %) co powoduje, że odsetek kobiet zakładających własne przedsiębiorstwa i pracujących na stanowiskach kierowniczych w tym sektorze jest jeszcze niższy, co wpływa ujemnie na konkurencyjność kobiet na rynku pracy,
- U. mając na uwadze, że Rada Europejska w Lizbonie uznała, iż duże znaczenie ma poprawa w kwestii równości szans we wszystkich dziedzinach, szczególnie poprzez umożliwienie pogodzenia życia rodzinnego i zawodowego; że Rada Europejska w Barcelonie wyznaczyła procentowe cele na 2010 r. w zakresie zakładania placówek opiekuńczych dla co najmniej 90 % dzieci w wieku od trzech lat do czasu obowiązku szkolnego oraz dla co najmniej 33 % dzieci w wieku poniżej trzech lat, zarówno w miastach jak i na obszarach wiejskich,
- V. mając na uwadze, że brak wystarczających danych i statystyk w Państwach Członkowskich dotyczących zakładania placówek opiekuńczych dla dzieci i osób niesamodzielnych utrudnia ocenę wdrażania tych środków,

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

- W. mając na uwadze, że między Państwami Członkowskimi istnieją znaczne różnice w podstawowych rozwiązaniach dotyczących pogodzenia życia zawodowego z rodzinnym, tak pod względem podstawowych zasad, jak i realizacji— urlop rodzicielski (możliwość przeniesienia lub nie, czas trwania), urlop macierzyński, urlop płatny lub bezpłatny itp. — co utrudnia gromadzenie danych liczbowych i analizę odpowiednich uprawnień na poziomie europejskim, a także wymianę dobrych praktyk,
- X. mając na uwadze, że reorganizacja czasu pracy może przyczynić się do poprawy jakości zatrudnienia kobiet i ułatwiać pogodzenie życia zawodowego z rodzinnym; ubolewając, że nowe, elastyczne formy pracy, jak telepraca albo praca na niepełnym etacie, są najczęściej wykorzystywane przez kobiety,
- Y. mając na uwadze, że odsetek zatrudnienia na niepełnym etacie wynosi średnio 30,4 % wśród kobiet, a zaledwie 6,6 % wśród mężczyzn oraz że różnica ta jeszcze nieznacznie wzrosła w okresie od 1998 r.,
- Z. mając na uwadze, że środki przewidziane z myślą o kobietach mają wpływ na sytuację mężczyzn; mając na uwadze, że mężczyźni mogą pozytywnie przyczynić się do zwalczania stereotypów dotyczących podziału ról w rodzinie,
- AA. mając na uwadze, że dotychczasowa współpraca zmierzająca do osiągnięcia celów określonych w Lizbonie była głównie współpracą między rządami krajowymi; mając na uwadze, że w celu rzeczywistego uwzględnienia wymiaru kwestii płci, ogół społeczeństwa obywatelskiego, placówek oświatowych i badawczych, partnerów społecznych, przedsiębiorstw i administracji powinien połączyć wysiłki,
- AB. mając na uwadze, że liczne miejsca pracy w Unii Europejskiej, zwłaszcza w sektorach pomocy rodzinie (opieka na dziećmi oraz osobami starszymi, chorymi lub niepełnosprawnymi), medyczno-socjalnym, hotelarskim i restauracyjnym, a także rolniczym, nie interesują poszukujących pracy pochodzących z Państw Członkowskich i zajmowane są przez pracowników pochodzących z państw trzecich, co spowodowane jest poziomem płac, niestałością pracy bądź małym uznaniem społecznym,
- AC. mając na uwadze znaczenie roli komisji odpowiedzialnej za prawa kobiet i równouprawnienie w promowaniu równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz uwzględnianiu wymiaru kwestii płci w realizacji celów określonych w Lizbonie,
1. uznaje potrzebę natychmiastowego przedsięwzięcia środków na rzecz zatrudnienia, jego jakości i integracji społecznej kobiet dla osiągnięcia celów określonych w Lizbonie, z myślą o wielkim potencjale ekonomicznym, jaki stanowi zatrudnienie większej liczby kobiet;
  2. wyraża zaniepokojenie wciąż istniejącymi różnicami w sytuacji kobiet i mężczyzn, szczególnie w zakresie różnic w wynagrodzeniu, dostępu do zatrudnienia, segregacji na rynku pracy, dostępu do nauczania pouniwersyteckiego i kształcenia przez całe życie, jak również dostępu do nowych technologii i społeczeństwa informacyjnego;
  3. zwraca się do Państw Członkowskich o promowanie doradztwa edukacyjnego skierowanego na różnicowanie wyborów zawodowych wśród dziewcząt w celu zapewnienia im większych szans na rynku pracy;
  4. zachęca Państwa Członkowskie do dalszego podejmowania wysiłków w celu promowania wysokiej jakości zatrudnienia kobiet, dla wszystkich grup wiekowych i we wszystkich sektorach, poprzez skuteczniejsze środki przedsięwzięte w celu promowania wzrostu, szczególnie w najuboższych regionach Europy, co przyczyni się do wykorzystania przez kobiety wiedzy i umiejętności nabytych podczas nauki, do zwiększenia ich udziału w życiu gospodarczym i do zapewnienia trwałości systemów emerytalnych, jak również umożliwi kobietom osiągnięcie niezależności finansowej, jednocześnie gwarantując im autonomiczne uprawnienia emerytalne;

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

5. zaznacza, że obecna tendencja do wzrostu udziału kobiet w rynku pracy jest rezultatem rozpowszechnienia się niestandardowych form zatrudnienia, takich jak niepełny etat, elastyczny czas pracy, praca na zmiany i umowy na czas określony;
6. zwraca się do Państw Członkowskich o uwzględnienie perspektywy płci w polityce integracji imigrantów, tak by potencjał imigrantek na rynku pracy został w pełni wykorzystany, co przyczyni się do osiągnięcia celów lizbońskich;
7. zaleca lepszą koordynację polityki zintegrowanego podejścia do równouprawnienia kobiet i mężczyzn ze strategią lizbońską w celu stałego uwzględniania perspektywy płci w realizacji ambitnych celów określonych w Lizbonie, szczególnie w „głównych kierunkach polityki gospodarczej” oraz w „wytycznych na rzecz zatrudnienia”, a także w polityce w zakresie ochrony środowiska oraz rynku wewnętrznego;
8. żałuje, że dotychczasowa współpraca w celu realizacji celów określonych w Lizbonie była głównie współpracą między rządami i podkreśla, że administracje krajowe, regionalne i lokalne, władze lokalne, przedsiębiorstwa, placówki oświatowe i badawcze, partnerzy społeczni i ogół społeczeństwa obywatelskiego powinny działać wspólnie;
9. podkreśla znaczenie pełnego zaangażowania Parlamentu Europejskiego, szczególnie komisji odpowiedzialnej za prawa kobiet i równouprawnienie, w ocenę strategii lizbońskiej w odniesieniu do perspektywy płci;
10. śledzi z uwagą realizację pośredniego celu zakładającego osiągnięcie 57 % stopy zatrudnienia kobiet do końca 2005 r. i wzywa Komisję do sporządzenia oceny na podstawie przyszłych danych statystycznych, przyjmując w pierwszej kolejności podejście, które pozwoli na ocenę sektorów działalności w największym stopniu przyczyniających się do wzrostu stopy zatrudnienia kobiet, a także do jakości tworzonych w ten sposób miejsc pracy;
11. nalega, aby Państwa Członkowskie potraktowały zmniejszenie różnicy w wynagrodzeniu kobiet i mężczyzn jako kwestię priorytetową w swojej agendzie politycznej, jak i w swoich strategiach rozwoju gospodarczego; wzywa również do stosowania właściwego ustawodawstwa europejskiego dotyczącego tej kwestii, a także do awansowania kobiet na stanowiska kierownicze, zgodnie z ich kwalifikacjami;
12. zwraca się do Państw Członkowskich o przedsięwzięcie inicjatyw i środków zmierzających do wspierania i promowania przedsiębiorczości kobiet, tak by dać im możliwość rozwijania przedsiębiorczości i przyczyniania się do rozwoju gospodarczego i konkurencyjności;
13. ponownie podkreśla, że edukacja i kształcenie przez całe życie powinny znajdować się w centrum zainteresowania strategii lizbońskiej; zachęca Państwa Członkowskie do przedsięwzięcia odpowiednich środków w celu wspólnego uznawania kwalifikacji we wszystkich Państwach Członkowskich i certyfikacji wszystkich rodzajów kształcenia;
14. podkreśla konieczność wzmocnienia kształcenia zawodowego kobiet w dziedzinach związanych z nowymi technologiami oraz zwiększenia ich udziału w programach badawczych i technologicznych, co pozwoli zwiększyć konkurencyjność kobiet na rynku pracy i częściowo zniwelować istniejące obecnie różnice między płciami pod względem kwalifikacji w dziedzinie technologii i nauk ścisłych;
15. uznaje, że reorganizacja czasu pracy może pozwolić na stworzenie większej ilości miejsc pracy lepszej jakości, a także przyczynić się do pogodzenia życia zawodowego, rodzinnego i osobistego oraz do realizacji celów określonych w Lizbonie;
16. wyraża tym samym zadowolenie w związku z umową zawartą między europejskimi partnerami społecznymi w sprawie telepracy i zachęca do jej stosowania w życiu codziennym;

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

17. popiera zwiększenie udziału partnerów społecznych, w tym organizacji pozarządowych, na szczeblu lokalnym, krajowym i regionalnym, w tworzeniu i realizacji polityki na rzecz równouprawnienia płci, zwłaszcza w sektorach edukacji, zatrudnienia i emerytur;

18. podkreśla, że reorganizacja czasu pracy powinna wynikać z wolnego wyboru kobiet; przypomina, że praca na niepełnym etacie jako rozwiązanie wymuszone może stać się źródłem wykluczenia społecznego i ubóstwa; uważa, że racjonalne zastosowanie tego rozwiązania umożliwiłoby tym kobietom, które tego chcą, dostęp do rynku pracy, rozwój zawodowy i łatwiejsze godzenie życia zawodowego i rodzinnego;

19. zaleca Państwom Członkowskim przyjęcie środków zmierzających do zapewnienia kobietom o osłabionej pozycji społecznej, zwłaszcza kobietom samodzielnie wychowującym dzieci, „minimalnego dochodu gwarantowanego”, który umożliwiłby im godne życie i dostęp do kształcenia zawodowego odpowiadającego potrzebom rynku pracy;

20. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie, we współpracy z Państwami Członkowskimi i partnerami społecznymi, badania mającego na celu określenie „zasobów pracy”, zwłaszcza dla kobiet, w sektorach pomocy rodzinie, medyczno-socjalnym, hotelarsko-restauracyjnym i innych, o analizę przyczyn ich opuszczenia, o zaproponowanie rozwiązań, które pozwoliłyby na przywrócenie im atrakcyjności oraz o analizę związków między tymi miejscami pracy a pracą nielegalną; zwraca się do Państw Członkowskich o wymianę najlepszych praktyk w tej dziedzinie;

21. podkreśla potrzebę, aby Państwa Członkowskie wprowadziły do narodowych planów działań środki przewidujące stworzenie placówek opiekuńczych dla dzieci i innych osób niesamodzielnych, które byłyby łatwo dostępne, dobrej jakości i za przystępną cenę oraz nalega, aby Państwa Członkowskie wprowadziły do narodowych planów działań gwarancję ochrony socjalnej matek samotnie wychowujących dzieci; podkreśla, że te środki muszą pozwolić kobietom na wejście, długotrwałe utrzymanie się lub reintegrację na rynku pracy; podkreśla rolę partnerów społecznych w tej dziedzinie, szczególnie jeśli chodzi o tworzenie żłobków przykładowych;

22. zwraca się do Komisji, lecz również do Państw Członkowskich, o zgromadzenie wystarczających danych statystycznych dotyczących pracy niewynagradzanej, na podstawie których zostanie określona polityka na rzecz zatrudnienia oraz zorganizowana promocja środków zmierzających do osiągnięcia bardziej wyrównanego podziału pracy niewynagradzanej, z myślą o umożliwieniu większego udziału kobiet w rynku pracy;

23. zwraca się do Państw Członkowskich o dalsze opracowywanie kluczowych wskaźników służących ocenie postępów na drodze do równouprawnienia kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach i do regularnego gromadzenia w tym celu adekwatnych, spójnych i porównywalnych statystyk, w rozbiciu na płeć i wiek, oraz do przeprowadzania ich pogłębionej analizy;

24. zwraca się do Komisji, aby przyjęła pogodzenie życia zawodowego i prywatnego za jeden ze swoich priorytetów w będącym obecnie przedmiotem dyskusji planie działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn oraz aby we współpracy z Państwami Członkowskimi, partnerami społecznymi i innymi zainteresowanymi stronami dokonała przeglądu dyrektywy 96/34/WE pod względem jej adekwatności i skuteczności; uważa, że przegląd ten powinien mieć na celu poprawę sytuacji kobiet i mężczyzn, tak aby zapewnić zarówno mężczyznom, jak i kobietom możliwość pogodzenia życia zawodowego i rodzinnego, co może stanowić podstawowy czynnik umożliwiający osiągnięcie równości płci we wszystkich dziedzinach życia;

25. zarzuca Państwom Członkowskim brak właściwej realizacji celów ilościowych przyjętych przez Radę Europejską w Barcelonie, dotyczących tworzenia placówek dziennej opieki; wzywa Państwa Członkowskie do zapewnienia opieki dla co najmniej 90 % dzieci między trzecim rokiem życia a wiekiem obowiązku szkolnego oraz dla co najmniej 33 % dzieci poniżej trzeciego roku życia, mieszkających w mieście lub na wsi;

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

26. uważa za istotne, by Państwa Członkowskie regularnie gromadziły dane i sporządzały statystyki dotyczące zakładania placówek opiekuńczych dla dzieci i innych osób niesamodzielných;
27. wyraża zaniepokojenie niedostatkiem środków do życia dla kobiet starszych, należących do mniejszości etnicznych lub niepełnosprawnych, co zmusza je do podejmowania pracy w koniunkturze, w której stopa bezrobocia pozostaje wysoka i wzywa Państwa Członkowskie do uwzględnienia ich sytuacji w narodowych planach działań, jak również do uznania wszelkich przepisów prawnych zezwalających na dyskryminację ze względu na wiek za nieważne;
28. zachęca Państwa Członkowskie do kontynuacji wysiłków na rzecz modernizacji systemów opieki społecznej, takich jak opisane w sprawozdaniach krajowych na temat systemów emerytalnych w 2002 r., z myślą o ich dostosowaniu do sytuacji, w której kobiety zatrudniane będą na równi z mężczyznami, chcą mieć te same możliwości kariery i będą korzystać z równych uprawnień emerytalnych;
29. wzywa Państwa Członkowskie i Komisję do ścisłej współpracy z przyszłym Europejskim Instytutem ds. Równości Mężczyzn i Kobiet w celu zapewnienia właściwych i porównywalnych wskaźników, ich obserwacji i skutecznych mechanizmów na rzecz równouprawnienia (np. tworzenie wzorców) z myślą o zwalczaniu dyskryminacji kobiet oraz do promowania ich dostępu do rynku pracy, przy jednoczesnym umożliwianiu im pogodzenia życia zawodowego z rodzinnym, przy uwzględnieniu zróżnicowania możliwości oferowanych przez Państwa Członkowskie na szczeblu lokalnym;
30. zwraca się do Komisji o analizę i podjęcie starań na rzecz rozwiązania problemu wynikającego ze zróżnicowanych definicji i metod obliczania w odniesieniu do siły roboczej i bezrobocia (bezrobocie sezonowe, bezrobocie długotrwałe, bezrobocie nietypowe itd.), stosowanymi w różnych Państwach Członkowskich, co komplikuje gromadzenie danych liczbowych i ocenę rzeczywistej sytuacji kobiet na rynku pracy, formułowanie wniosków porównawczych oraz opracowywanie projektów i wytycznych zmierzających do rozwiązania problemów;
31. wzywa Państwa Członkowskie do przedsięwzięcia skutecznych środków na rzecz mężczyzn, takich jak promowanie odpowiednich systemów urlopów rodzicielskich i organizowanie kampanii uwrażliwiających mających na celu zwiększenie roli mężczyzn w równym podziale obowiązków rodzinnych; uważa, że należy korzystać w tym celu z elastycznej organizacji czasu pracy i nowych form zatrudnienia, które pozwalają na pogodzenie życia zawodowego, rodzinnego i osobistego;
32. ubolewa, że mężczyźni w niewystarczającym stopniu zajmują się kwestią organizacji pracy i nowych form zatrudnienia pozwalającymi na pogodzenie życia zawodowego, rodzinnego i osobistego;
33. popiera rozpoczęcie regularnego monitoringu pod egidą komisji odpowiedzialnej za prawa kobiet i równouprawnienie oraz we współpracy z parlamentami krajowymi, aby ukazać poczynione postępy i wyzwania, którym należy stawić czoła;
34. podkreśla konieczność przekształcenia strategii lizbońskiej w prawdziwą strategię na rzecz solidarności i trwałego rozwoju, która opierałaby się na sformułowaniu nowych kierunków obejmujących politykę gospodarczą, środowiskową i zatrudnienia oraz ustalała cele i terminy ich realizacji dla Unii Europejskiej i Państw Członkowskich; uważa, że przyszła perspektywa finansowa 2007-2013 musi uwzględniać ten cel strategiczny;
35. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom Państw Członkowskich.
-